

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/111/2024
Identifikačné číslo spisu:	4121214288
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4121214288.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne 1/ C.. W.. T. N., narodenej XX. L. XXXX, L., C. X, žalobcu 2/ C. N., narodeného XX. C. XXXX, L., C. X, obaja zastúpení advokátom JUDr. Marcelom Ružarovským, Trnava, Andreja Žarnova 11C, proti žalovanému 1/ W. N., narodenému XX. M. XXXX, L., C. X, žalovanej 2/ C.. R. N., narodenej X. C. XXXX, L., C. X, obaja zastúpení advokátom Mgr. Petrom Miklóssym, Vráble, Hlavná 1221, o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/51/2021, o dovolaní žalobkyne 1/ a žalobcu 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/45/2023 zo 14. marca 2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ m a j ú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 22. decembra 2022 č. k. 10Co/51/2021-368 zamietol žalobu a žalovanému 1/ a žalovanej 2/ (ďalej aj „žalovaní“) priznal proti žalobkyni 1/ a žalobcovi 2/ (ďalej aj „žalobcovia“) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“). Rozhodnutie súd odôvodnil ustanoveniami § 135c ods. 1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), pričom považoval za účelné odstránenie stavby žalobcov a nie zriadenie vecného bremena za náhradu na výkon ich vlastníckeho práva.

1.1. Žalobcovia požadovali v konaní, potom ako okresný súd v priebehu konania druhýkrát pripustil zmenu žaloby, aby žalobkyňa 1/ bola povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 500 eur s tým, že plnením jednému zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť voči druhému zo žalovaných do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobca 2/ je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 500 eur s tým, že plnením jednému zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť voči druhému zo žalovaných do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi, každý s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1-ina, nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. Q., zapísaných na

LV č. XXX a to pozemky parcela registra „C“ parc. č. XXXX o výmere 340 m² druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a parc. č. XXXX o výmere 415 m², druh pozemku záhrada a stavba - rodinný dom so súp. č. XX postavený na pozemku parc. č. XXXX a žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. Q., zapísaných na LV č. XXX, a to pozemky parcela registra „C“ parc. č. XXXX o výmere 471 m², druh pozemku záhrada a parc. č. XXXX o výmere 213 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, pričom pozemky parc. č. XXXX a č. XXXX spolu susedia. V októbri 2015 žalobcovia postavili strechu na svojom rodinnom dome tak, že jej časť o veľkosti 15 cm až 30 cm pozdĺž rodinného domu presahuje na pozemok žalovaných parc. č. XXXX.

1.2. V konaní nebolo sporné, že časť strechy rodinného domu žalobcov presahuje na pozemok žalovaných. Na stavebnom úrade sa vedie konanie o dodatočnom povolení rozostavanej stavby, ktoré bolo prerušené až do právoplatného skončenia tohto konania. Sporné bolo, či žalobcovia mali, alebo nemali na presah strechy oprávnenie. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobcom súhlas na zriadenie strechy v časti jej presahu právnici predchodcovia žalovaných ako ani žalovaní nedali. Výsluchom klampiara Š. N. nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ s presahom na stavbe súhlasil, hoci žalovaný 1/ na stavbe výslovne ústne proti presahu nenamietal, nie je možné len z jeho mlčania bez ďalšieho dospieť k záveru, že s presahom čo i len konkludentne súhlasil. Výsluchom svedkyne C. N. bolo preukázané, že žalovaná 2/ sa jej, ako realitnej makléрке, sťažovala na presah strechy v roku 2015. Vyjadrením žalobcu 2/ bolo preukázané, že žalovaná 2/ proti presahu namietala s odstupom niekoľkých mesiacov. Z jej emailu z januára 2017 adresovaného voči stavebnému úradu vyplýva, že relevantne namietala presah strechy v januári 2017 aj voči príslušnému správnenému orgánu. Aj samotní žalobcovia klasifikovali svoju stavbu v časti presahu strechy nad pozemok žalovaných ako stavbu neoprávnenú, ktorej predpokladom je to, že na jej zriadenie nemali žiadne právo. Súd z uvedených dôvodov preto tvrdenia žalobcov o tom, že žalovaní s presahom strechy súhlasili a akceptovali ho, nepovažoval za dôvodné.

1.3. V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané, a to vyjadrením výrobcu strešnej krytiny, klampiara p. Š.P. N., ktorý strešnú krytinu na strechu rodinného domu žalobcov pokladal, odborným posudkom SKSR o. z. a vyjadrením jej prezidenta, že presah strechy je možné odstrániť demontovaním strešnej krytiny z polovice strechy, následným skrátením krokiev do dĺžky, aby po umiestnení žľabu odvodu dažďovej vody nepresahovala strecha nad pozemok žalovaných a položením novej strešnej krytiny. V konaní nebolo preukázané, že by odstránenie presahu malo negatívny vplyv na statiku domu žalobcov. Hoci si odstránenie presahu nesporne a preukázateľne vyžiada vynaloženie peňažných prostriedkov zo strany žalobcov, súd pri rozhodovaní zohľadnil to, že žalobcovia pri stavbe strechy konali v rozpore s projektovou dokumentáciou, stavebným povolením a ubezpečením žalovaných a ich právnych predchodcov, že strecha po rekonštrukcii nebude širšia ako pôvodná, napriek tomu ju však svojvoľne rozšírili, aby mohli zatepliť svoj rodinný dom, pričom zateplenie nebolo súčasťou projektu.

1.4. Žalobcovia uvedeným protiprávnym konaním obmedzili žalovaných neprimerane vo výkone ich vlastníckeho práva k stavbe ich rodinného domu v možnosti jeho budúceho zateplenia. Uvedené skutočnosti boli preukázané odborným vyjadrením SKSR n. o., ktoré je podpísané W. G. a jeho výsluchom v konaní pred súdom. S jeho závermi sa stotožnil aj znalec z odboru poruchy stavieb a odborná fyzika W. I. D.. Žalobcovia na podporu svojich tvrdení predložili vyjadrenie JK projekt s. r. o., ktoré však nie je podpísané W. I. T., a preto naň súd neprihliadol. Priestor medzi domami je nesporne úzky a bráni postaveniu lešenia, a keďže žalovaní nenamietali proti tvrdeniam žalobcov o možnosti zateplenia z plošiny, považoval súd tieto ich tvrdenia za nesporné. Cenová ponuka CALIBRASTAV s. r. o. sa týka zateplenia z lešenia, súd tento dôkaz k možnosti zateplenia nepovažoval za relevantný. Tvrdenia žalovaných o ich obmedzení pri nakladaní s pozemkom a hroziace riziko vzniku škody v súvislosti s tým, že ich nehnuteľnosť je zaťažovaná záložným právom sú hypotetické, ale reálne. Ostatné námietky žalovaných týkajúce sa obmedzenia ich vlastníckych práv v súvislosti s presahom ako napr. nadmerné zatekanie dažďovej vody v konaní neboli preukázané.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č.k. 9Co/45/2023-427 zo 14. marca 2024 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (I. výrok). Žalovaným priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.1. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že presah strechy žalobcov je

stavbou zriadenou na pozemku žalovaných neoprávnene, žalobcovia nemali právny titul na zriadenie stavby na pozemku žalovaných. Týmto titulom by bol žalovanými relevantne a preukázateľne udelený súhlas zakladajúci obligačné právo žalobcov na oprávnenie postaviť stavbu na ich pozemku. Poukaz žalobcov na výpoveď svedka N. nie je spôsobilé na ustálenie záveru, že žalobcovia mali preukázateľne daný jednoznačný súhlas zakladajúci ich oprávnenie na realizáciu stavby na pozemku žalovaných. Akékoľvek vyjadrenia žalobcov, že takúto stavbu nenamietali, sú z hľadiska posúdenia ich obligačného oprávnenia bezpredmetné. Žalovaní v konaní pred súdom prvej inštancie nikdy neuviedli, že dali súhlas, aby časť strechy zasahovala do ich pozemku, ani podľa názoru súdu odvolacieho takýto súhlas v konaní preukázaný nebol. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s argumentáciou žalobcov o nesprávnych skutkových zisteniach a následne nesprávnom právnom posúdení súdom prvej inštancie, ktorý konštatoval, že presah je možné odstrániť. Súd prvej inštancie starostlivo prihliadol na všetky aspekty a skutočnosti z hľadiska posudzovania toho, či je neoprávnenú stavbu odstrániť účelné, pričom správne konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že presah strechy je možné odstrániť demontovaním strešnej krytiny z polovice strechy, pričom tieto práce, vykonané za vhodných poveternostných podmienok by boli v trvaní 2 alebo 3 dní. Nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcov, že by súd možnosť odstránenia presahu strechy vyhodnotil len z hľadiska technickej možnosti takéhoto postupu. Odstránenie presahujúcej časti strechy predstavuje najúčelnejšie vysporiadanie neoprávnenej stavby zriadenej na pozemku žalovaných, ktoré primárne umožňuje ochranu spoluvlastníckeho práva žalovaných, na ktorých pozemku je neoprávnená stavba zriadená, a to bez zásadnej ujmy na strane žalobcov a na funkčných a hospodárskych vlastnostiach neoprávnenej stavby žalobcov. Ochrana vlastníckeho práva vlastníka pozemku v prípade neoprávnenej stavby zriadenej na tomto pozemku by mala byť prioritnou a v takomto kontexte nazerania na vec je potrebné konštatovať aj to, že ekonomická náročnosť odstránenia neoprávnenej stavby, na ktorú poukazujú žalobcovia ako na ujmu, nie je z hľadiska ochrany vlastníckych záujmov žalovaných sama o sebe postačujúcou. Ani námietky žalobcov, že nebolo preukázané, že presah strechy by obmedzoval žalovaných vo výkone ich vlastníckeho práva, predovšetkým v súvislosti s realizáciou stavebných prác zateplenia domu, nie sú namieste, pretože aj iba čiastočné zriadenie stavby na cudzom pozemku obmedzuje vlastníka pozemku vo výkone jeho vlastníckeho práva, čo je nesporné i bez toho, že by sa v konaní vlastníka pozemku dostal do situácie, že tohto by zaťažovalo dôkazné bremeno bezpečného preukázania konkrétneho obmedzenia vlastníckeho práva. Nemožno spravodlivo od žalovaných vyžadovať, aby v prípade, že by súd nekonštatoval potrebu odstránenia neoprávnenej stavby, títo vzhľadom na vzdialenosť medzi neoprávnenou stavbou žalobcov a ich domom, prijímali neštandardné riešenia v súvislosti s potencionálnymi stavebnými prácami, pretože potom rovnako nemožno hovoriť o tom, že by výkon vlastníckych práv strán sporu bol vyvážený v situácii, keď zriadením neoprávnenej stavby na cudzom pozemku je potrebné primárne sledovať ochranu vlastníckeho práva vlastníka pozemku.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie, ktoré odôvodnili ustanovením § 420 písm. f) CSP. Navrhli rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podľa ich názoru je odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nedostatočné a arbitrárne, zmätočné, nakoľko sa odvolací súd nevysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi žalobcov. Poukázali na skutočnosť, že rozhodnutie musí vychádzať z presného zistenia skutkového stavu, ktoré vyplynie z vykonaných dôkazov a zo skutočností, ktoré sú prednesené stranami sporu. Hlavným argumentom žalobcov, ktorý prezentujú aj v dovolacom konaní, je argument o ich dobromyseľnosti s tvrdením, že žalovaný udelil súhlas so stavbou strechy pri zistení, že strecha bude presahovať na pozemok žalovaných. Podľa názoru žalobcov odvolací súd zhodnotil nesprávne aj účelnosť odstránenia stavby, nakoľko sa jedná o presah o veľkosti 33 cm a nachádza sa vo výške 4 metrov nad pozemkom žalovaných, žalovaní sa môžu potom po pozemku pohybovať bez obmedzení. V odôvodnení absentuje porovnávanie ujmy na oboch stranách ako aj ostatných okolností, ktoré je pre konštatovanie o účelnosti odstránenia stavby nutné zhodnotiť. Odvolací ani okresný súd neposudzovali účelnosť tak, že by porovnávali vznik ujmy na strane žalobcov, ktorá odstránením strechy môže vzniknúť vo vzťahu k ujme, ktorá vzniká žalovaným na vlastníckom práve k pozemku, na ktorom je stavba postavená. Odvolací súd sa nevysporiadal ani s odvolacou námietkou, v zmysle ktorej rodinný dom žalovaných bol postavený v čase, keď už dom žalobcov stál. Táto skutočnosť je významná, nakoľko pôvodní vlastníci rodinného domu žalovaných sami zúžili priestor na manipuláciu medzi domami, presah strechy existoval

už v minulosti.

4. Žalovaní vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedli, že nie je naplnený dovolací dôvod, rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne. V konaní nedošlo k porušeniu procesných práv žalobcov.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (ďalej len „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), po preskúmaní zákonom predpísaných náležitostí dovolania (§ 428 CSP) a splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania, dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

6. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namieste je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrúva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

10. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

11. Z obsahu podaného dovolania v danom prípade dovolateľa prípustnosť dovolania vyvodili z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. V prvom rade treba uviesť, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/41/2017, sp.zn.

3Cdo/214/2017, sp.zn. 8Cdo/5/2017, sp.zn. 8Cdo/73/2017, sp.zn. 9Cdo/213/2021). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľov, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti, pričom takúto vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu nezistil.

13. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany (resp. účastníka konania) nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu (resp. účastníka konania), právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

15. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

16. Dovolatelia tvrdili, že k porušeniu práva na spravodlivý proces došlo tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené. Vo vzťahu k tej časti dovolacej argumentácie dovolací súd vo všeobecnosti uvádza, že povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatneného návrhu na začatie konania, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Právo strany účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. K jeho naplneniu dochádza tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné ani prijaté v zrejmom omyle. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP a § 393 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Je potrebné zdôrazniť, že ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa naň špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

17. Dovolací súd, dbajúc na to, že aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, konštatuje, že v posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie

náležite, či presvedčivo neodôvodnil, čím by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP stotožniac sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Treba mať na pamäti, že prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09) a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces. Odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uvádza, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah podaného odvolania, zhrnutie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania, jasne a zrozumiteľne vysvetľuje, prečo rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne; k čomu na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa aj ďalšie dôvody, najmä v reakcii a za účelom vysporiadania sa s podstatnými odvolacími námietkami. Hlavným argumentom žalobcov, ktorý prezentujú aj v dovolacom konaní, je argument o ich dobromyseľnosti pri stavbe strechy s tvrdením, že žalovaný udelil súhlas so stavbou po zistení, že strecha bude presahovať na ich pozemok. V týchto súvislostiach dovolací súd považuje za postačujúce odkázať na odsek 14 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu s konštatovaním nielen jeho zrozumiteľnosti ale aj interpretačnej presvedčivosti. Je potrebné zdôrazniť, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (konkrétne odsek 15) vo vzťahu k dovolateľmi podaným dovolacím námietkam, nevyplýva jeho nedostatočnosť či nepreskúmateľnosť ani k ďalším skutkovým a právnym záverom odvolacieho súdu ohľadom účelnosti odstránenia neoprávnenej stavby žalobcov.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezistil, preto je dovolanie žalobcov procesne neprípustné, čo je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

19. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ boli v dovolacom konaní úspešní, preto im dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.